

CULTURA

Sesilha 3 (1)

L'autona gascoa (1/2)

E mon frut tirat de la souquo
Arrecreyo tabe la bouquo,
E més lous oüeils e més lou nas
Oundro la pocho, oundro las mas.
Més quigno més grano plasentio
Pot aouie l'ome en sa prefencio
Que se permena ses nat brut
Per vn berge cargat de frut,
Per'daleyos é despailhérös
Plan alignados é gouailhérös,
Oun lous empeous entre-lassats
E lous brancs touts abotrißats
Dab sa fruto touto toucantó
E dab sa hoijelhado floucantó,
Serbichoun d'abric noumpareil
Counstro la ploujo é lou sounreil,
Arba on la mage arrajado,
Tengoun l'ayguo d'vo gran ploujado
En un abric ta beroute
Bouts ets coumo debat vn tet,
Oun au loc de teoule é de lato
Bous besets vn drap d'escarlato,
Que la naturo y a'stenut.
Per bous y bout' à l'escounut.
Denquiaus pots la Poum'eou débaro,
La Pero li freto la caro,
Arrouffo coumo lou ducat,
Et las pot causi tout clucat.

Et trobo bero la pruméro,
La secundo es encouéplu bero,
Aquer'es bouro à la coulou,
L'auto l'y semblo er coua milhou,
Soun ouéil d'arre nou l'aproufeyto
Pery counegue i adolicyto,
Et pot en tout aquet barralh
Coueilhe bét é bon tout à tailh.
Aquo's tout Pero Gourmandino,
Pero d'Ouignon ou Grapautino,
Pero Entoquo, Pero Sartéou,
Noir-sucre, Baréso, Ratéou,
Oranjo, Guilhasso, Coudouigno,
Boun-crestian que non cau bergouigno

[...] E mon frut tirat de la soca
Arrecreja tanben la boca,
E mes los uelhs, e mes lo nas,
Ondra la pòcha, ondra las mans.
Mès quina mes grana plaséncia
Pòt aver l'òme en sa preséncia,
Que se permenar sens nat brut
Per un vergèr cargat de frut,
Per d'aleias e d'espalhèras¹
Plan alinhadas e gualhèras²,
On los empèuts³ entrelaçats
E los brancs tots abotrißats⁴
Dab sa fruta tota tocanta
E dab la huelhada flocanta
Servishon d'abric nom parelh
Contra al ploja e lo sorelh,
Arba(jan)⁵ on la màger arrajada,
Tengon l'aiga d'ua gran plojada
En un abric tan berotet
Vos ètz coma devath un tet,
On au lòc de teule e de lata
Vos vesetz un drap d'escarlata,
Que la natura i a 'stenut,
Per vos i botar a l'esconut.
Denqui aus pòts la Poma e'u devara,
La Pera li freta la cara
Arrossa coma lo ducat,
Eth las pòt causir tot clucat.
Eth tràba béra la prumèra,
La seconda es enqüèr' plus béra
Aquer' es bona a la color,
L'auta li sembla enqüar' melhor,
Son uelh d'arren non l'aprofieita
Per i conéguer nada lheita⁶,
Eth pòt en tot aqueth barralh
Cuélher beth e bon tot a talh.
Aquo's tot Pera gormandina,
Pera d'Onhon⁷ ou Grapautina,
Pera Enròca, Pera Sartèu⁸,
Noir-sucre, Baresa, Ratèu⁹,
Oranja, Guilhassa, Codonha,
Bon-crestian¹⁰ que non cau vergonha

- 1/ (en) espalièr / (a l') empara / emparader, (emp)paredadas
2 vigorosas / guarrudas, g(u)alhardas...
3 / embèuts / ensèrts / ensarts
4 (en)(ter)mesclats, entricats / entricamalhats / atramalhats, emborrissats, embrolhats
5 / arbejan, desvian, guaitan, susvelhan, arrestan
6 auta causida, defaut, plap, òbra, contingut d'un lheit, sostre...
7 : pera calhau rosat (coneishuda avant 1310 ; frueit petit a mejan, meilieu plat, jaune e rosàs lavat, ròse au sorelh).
8 : pera sartèu, aperada tanben fusada d'autona (varietat anciana, coneishuda avant 1544, originària de Saxonia : frueit jaune d'aur e carmin) emplegada per la confiseria e la confitura.
9 : pera de liura o ratèu gris que madura en genèr mencionnada en 1704, O tanben pera dita ratèu blanc o catilhac originària de Gironda coneishuda avant 1675 (frueit bèth e conic damb una pèth bigarrada jauna grisa, de bon codinar.
10 : mei d'una varietat que pòrta aqueste nom : la bon-crestian d'estiu (autanlèu 1600 ; frueit jaune damb un pedoncule hòrt long), la bon-crestian d'ivèrn (despuish lo sègle XV^{au} ; frueit jaune verd clar o jaune irantjat).

Tirat de Joan Giraud d'Astròs, *Lo trimè de la lengua gascoa aus plaidejats de las quate sasons e deus quate elements, davant lo pastor de Lomanha*, Tolosa, 1642, p. 34-36, v. 1146-1215